УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 131. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 15-го ЛИПНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 15, 1969 No. 131. VOL. LXXVI.

В НЮ ЙОРКУ ЗАПОЧАТКОВАНО ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Ню Йорк. — Минулої неділі, 13-го липня, тут започатковано відзначування Тижня Поневолених Націй. З цієї нагоди відбулася багато - національна маніфестація з видатною участю українців. Звідомлення з цієї маніфестації буде надруковане в завтрішньому числі „Свободи".

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 14 липня 1969 р.

В АМЕРИЦІ

У НЮ ЙОРКУ ВІДБУВАЄТЬСЯ 5-тиденна конвенція Асоціяції американських лікарів (АМА), яка нараховує 217.000 членів. На конвенції, що відбувається в готелі Американа, візьмуть участь в різні дні й на різних комісіях чи на пленумі к. 22.000 лікарів, але про політику Асоціяції рішатиме 242-членна „Палата делеґатів". Асоціяція американських лікарів щораз більше непопулярна внаслідку її реакційного становища супроти державної опіки над здоров'ям громадян і байдужности, що кошти лікування руйнують незаможних. Керівним колам АМА закидають, що вони не допустили до призначення ліберального лікаря д-ра Ралфа Новлеса на заступника секретаря здоров'я. Сесія у першому дні була перервана внаслідку бурхливої демонстрації групи ліберальних опозиціоністів.

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД У БОСТОНІ СКАСУВАВ засуд проти 66-річного лікаря дитячих недуг д-ра Бенджаміна Спока і трьох інших підсудних, засуджених на невисокі кари за організування й участь у противоєнних демонстраціях. Зате справу двох інших підсудних завернено ще раз до суду. Все одно, ця справа перейде всі інстанції аж до Найвищого Суду, бо річ іде про інтерпретацію ґарантованого Конституцією „права свободи слова".

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН УДЕКОРУВАВ найвищим американським військовим орденом „Почесною медалею військової служби" — всіх трьох родів зброї — генерала Леймана Лемніцера, який після 51-літньої військової служби зрікся становища головного команданта збройних сил Атлантійського Союзу (НАТО) і перейшов з днем 1 липня ц. р. у стан спочинку. На тій церемонії у Білому Домі було приявні члени Уряду і великий гурт високих військовиків.

ПАЦИФІСТ ДЕЙВІД ДЕЛЛІНҐЕР вернувся до Америки з Парижу, куди їздив на запрошення в'єтнамських комуністів у справі перебрання 3-ох американських військових полонених, що їх Північний В'єтнам обіцяв звільнити. Деллінґер заявив, що американські власті погодилися, щоб ті полонені вернулися безпосередньо до своїх родин в Америці та що їх не візьмуть вже до війська і не вишлють на В'єтнамський фронт. Деллінґер має ще відповідати перед судом за свою участь у вуличних заворушеннях, які відбулися в Чикаґо під час минулорічної конвенції Демократичної партії.

У СВІТІ

БРИТАНІЯ ЗАПРОПОНУВАЛА Західній Німеччині користування кількома британськими летовищами для вишкільних цілей західньо - німецьких пільотів. Після переведеної редукції британського летунства, задуманого вже давно, — яких 20 військових летовищ залишиться у Британії без практичного вжитку. Західньо - німецькі пільоти вишколюються в Америці, — в Німеччині взагалі не переводять такого вишколу з уваги на брак летовищ.

ДЖОЗЕФ СІСКО ПРИБУВ до Москви. Сіско є асистентом державного секретаря для справ Близького Сходу й перевів у Вашинґтоні кільканадцять нарад з совєтським амбасадором Добриніним, але совєтський уряд перекреслив вартість всіх тих розмов, зсолідаризувавшись з Єгиптом. Сіско буцім-то привіз до Москви якісь нові американські пропозиції щодо замирення між Ізраїлем і арабами.

У БЕОГРАДІ В ЮГОСЛАВІЇ ЗАКІНЧИЛАСЬ 4-денна конференція делеґатів з 51 невтральної держави. В прийнятих одноголосно резолюціях закликається до відкликання з Південного В'єтнаму всіх чужинних військ та до відкликання ізраїльських військ з окупованих ними арабських земель. Про плян нової конференції невтральних держав „на вершинах" говориться тільки загальниково, вимагаючи перевести перед тим „докладну підготову" та не називаючи ані місця ані дати такої конференції.

АРТУР ҐОЛДБЕРҐ ПРИБУВ до Москви. Колишній американський секретар праці, кол. голова Найвищого Суду й кол. амбасадор ЗСА в Об'єднаних Націях прилетів до СССР на запрошення Совєтського Товариства Об'єднаних Націй: Ґолдберґ є головою такого Американського Товариства. Він заявив, що прибув у приватному характері, без ніякої офіційної місії. Він хоче відвідати також Україну, звідкіля його батьки емігрували до Америки в 1894 році.

В ІЗРАЇЛІ ПРОГОЛОШЕНО, що вбито 4-ох арабів, заскочивши їх, як вони задумували виконати саботажний акт. В Єгипті нахваляються, що єгипетський прапор все ще має над ізраїльськими фортами над Суезьким каналом недалеко порту Тавфік. Єгипет твердив, що в мин. четвер рейд єгипетських вояків знищив ті фортифікації, зокрема 5 тамошніх танків, і вбив к. 40 ізраїльських вояків. Ізраїль признався тільки до 4-ох вбитих і 4-ох ранених та одного полоненого, який потім помер від отриманих ран. Ізраїльці буцім-то не можуть обсадити назад тих фортифікацій і здерти єгипетський прапор з уваги на сильний артилерійський вогонь з єгипетського боку.

Помер Антін Підуфалий, союзовий діяч та піонер

До Головної Канцелярії наспіла сумна вістка про смерть Антона Підуфалого, довголітнього союзового діяча і піонера, та засновника 161-го Відділу УНСоюзу в Ембридж, Па. У повідомленні, що його надіслав головний радний і секретар 161-го Відділу Андрій Джула, згадано, що бл. п. Антін Підуфалий помер 8-го липня на 87-ому році життя після довшої недуги. Місяць після того, як заснований Покійним Відділ в Ембридж відсвяткував свій золотий ювілей існування, точніше 29-го листопада 1968 року, Антін Підуфальний важко захворів внаслідок виливу крови до мозку. Опісля його перевезено до піклувального (нирсінґ) дому, де він перебував постійно від січня ц. р. Покійний полишив у смутку сина Івана і троє внучат. Рідня, приятелі та союзова громада і місцеве громадянство відпровадили Покійного на вічний спочинок після відправи в українській кат. церкві св. Петра і Павла в Ембридж, Па. на місцевий п а р афіяльний цвинтар.

ПІДГОТОВА ДО ВИПУЩЕННЯ „АПОЛЛО 11" ПРОДОВЖУЄТЬСЯ, АСТРОНАВТИ ВІДБУВАЮТЬ СИМУЛЯЦІЙНІ СПРОБИ ДЕСАНТУ НА МІСЯЦІ

Кейп Кеннеді. — Перерване на протяг 16 годин „рахування вниз" перед запляновиним на середу 16 липня ц. р. випущенням космічного корабля „Аполло 11", члени залоги якого мають здійснити перший десант людини на Місяці, продовжується тут з ночі 13 липня. Під час перерви астронавти відпочивали на своїх квартирах, приймали відвідувачів, головно своїх рідних. По полудні в неділю 13 липня астронавт Ніл Армстронґ відбував гелікоптером симуляційні спробні лети, подібні до тих, що мали б бути здійснені під час десанту на поверхню Місяця. Водночас полковник Коллінс літав джетом, щоб вправлятися в пілотуванні космічного корабля. В ночі з 13 на 14 липня інженери й техніки переводили поновну перевірку усіх інсталяцій, зокрема ракети, з допомогою якої має бути випущений „Аполло 11", наповнювали потрібним паливом ґенератори космічного корабля і засоблювали гелюмом десантну модулю. Симуляційні спробні лети астронавтів були передбачені також на понеділок 14-го липня. Випущення „Аполло 11" має відбутися згідно з пляном вже в середу 16 липня, о год. 9:32 ранку східнього часу і сам десант на Місяці заплянований на неділю 20 липня по полудні. В понеділок 21 липня астронавт Армстронґ і полковник Алдрін вийдуть із своєї модулі і будуть ходити по Місяці протягом двох годин і 40 мінут.

Астронавти із залоги „Аполло 11" — Ніл Армстронґ (перший зліва), Ед Алдрін (посередині) та Майк Коллінс під час своїх зайнять в підготові до випущення їхнього космічного корабля.

Совєти вислали на Місяць „Луну 15" без людської залоги

Москва. — Офіційно проголошено, що в неділю 13 липня ц. р. о год. 5.55 над ранком московського часу, себто о 10.55 в суботу вечером, вислано в сторону Місяця космічний корабель „Луну 15" для наукових цілей". Припускають що „Луна 15" є більш удосконаленим типом „Луни 14", яка кружляла довкола Місяця в квітні минулого року ,але не вернулася на Землю. Тому, що від подорожі „Луни 14" минуло 15 місяців і що „Луну 15" вислано за три дні перед вистартуванням американського „Аполло 11" з трьома астронавтами, припускають, що Совєти заздалегідь приготовлялися, щоб в останньому моменті ніби „випередити" американців у „здобутті Місяця". Тому — за пресовими здогадами, не є виключене, що „Луна 15" має за ціль привезти з Місяця деякі прібки його поверхні. Вказувала б на це заява совєтського „космонавта" підполк. Алексєя Леонова з-перед пів року, що Совєти виставлять на міжнародній світовій виставі в Осака, Японії, у 1970 році — каміння з Місяця. Однак „Луна 15" без людської залоги не вспілі, очевидно, відсунути в тінь лет „Аполло 11", який має на цілі висадити першу людину на Місяці. В кілька годин після вистрілення „Луни 15" совєтське повідомлення стверджувало, що між тим космічним кораблем і керівним центром на Землі існує постійний контакт і що радіо на „Луні 15" функціонує бездоганно. Серію космічних кораблів „Луна" започаткував лет „Луни 1" 2 січня 1959 р. Але щойно „Луна 9" в лютому ц. р. осіла на Місяці, проте не вернулася на Землю. Коли в минулому тижні був у СССР американський астронавт полк. Франк Борман, то хоч його ніби там „сердечно" приймали й „сам" Микола Підгорний розмовляв із ним 45 хвилин, ніхто йому нічого не згадував про замір вистрілення „Луни 15" в сторону Місяця, ані тим паче про плян, що „Луна 15" має осісти на Місяці й вхопити з його поверхні трохи каміння.

Комуністи відкидають пропозицію взяти участь у виборах у Південному В'єтнамі

Сайгон. — Президент Південного В'єтнаму Нґуєн Ван Тіє запропонував в минулу п'ятницю комуністам не тільки взяти активну участь у нових виборах в Південному В'єтнамі, але й участь у Виборчій Комісії, яка, між іншим, мала би визначити час тих виборів. Вибори відбулись би, за проєктом Нґуєна Ван Тіє, під міжнародньою контролею. Представники комуністів на Паризькій конференції неґайно відкинули ту пропозицію, назвавши її „підступним обманом". Комуністи звертають увагу, що в тій пропозиції не сказано, хто буде організувати вибори а комуністи не візьмуть участи в ніякому характері у ніяких виборах, поки у Південному В'єтнному В'єтнамі існує „лакейський" теперішній уряд. Проте ту пропозицію південно-в'єтнамського президента офіційно повторив на найближчому засіданні Паризької конференції речник Південного В'єтнаму. Припускають, що комуністи можуть ще дещо змінити своє становище, коли побачать, що світова опінія звертається проти них, як ворожих всякому замиренню. З Білого Дому проголошено заяву з палкою підтримкою південно - в'єтнамської пропозиції. — Тим часом з Південного В'єтнаму вернулося дальших 814 вояків, що їх привезли в минулу неділю 13 ц. м. на військове летовище в стейті Вашинґтоні 9 транспортних літаків. На вівторок 15 липня передбачено відкликання з Південного В'єтнаму дальших 3.600 американських вояків, яких переведуть на американські бази в Японії.

В Італії пробують закінчити кризу уряду

Рим. — Італійський президент Джузеппе Сараґат доручив останньому прем'єрові Маріяно Руморові скласти новий уряд. Румор заявив, що місію приймає і буде старатися відновити давню центро-ліву партійну коаліцію. Криза уряду настала 10 днів тому, коли одна з коаліційних партій, Соціялістична, розкололась внаслідку залицянь її лівої частини до комуністів. Третя давня коаліційна Республіканська партія заявила, що вона до урядової коаліції не повернеться, але підтримуватиме в парляменті уряд, який постав би на центро-лівій базі, у спілці християнських демократів із соціялістами. Тому не відомо, чи і поскільки старання Маріяно Румора увінчаються успіхом. Однак вся італійська преса погоджується, що єдиними, які вдоволені тією кризою, є комуністи.

35 хлопців прийшло на місце 52 дівчаток в дитячому таборі на Союзівці

Союзівка, Керґонксон. — Минулої суботи, 12-го липня, на цій оселі Українського Народного Союзу в Кетскильських горах, змінялася погода, як сонце чергувалося із зливним дощем, і змінилися учасники дитячого тобору, як на місце 52 дівчаток, які провели в цьому таборі три тижні, зголосилося 35 хлопчиків, що проведуть у таборі наступних три тижні. Не змінилася командантка табору пані Зиновія Періґ, що досі разом зі сестричками опікувалися дівчатками, а тепер з братчиками опікуватиметься хлопчиками. На врочистому закінченні дівочого табору в суботу в пополудневих годинах діти та їхні виховники доказали, що й за коротких три тижні можна серед відпочинку, забав і розваги також і дуже багато свого рідного, українського, пізнати і навчитися. Імпреза почалася, в приявності майже сотні батьків і гостей, вимаршом таборовичок, від проводом своїх виховників, на тоборову площу перед віллею „Львів", у якій табір приміщений. Таборовички милували око своїм здоровим, радісним виглядом, усі зодягнені однаково у блюзочки з емблемкою Союзівки. Програма почалася таборовим кличем: „Не вмірає душа наша — не вмірає воля" та молитвою „Боже Великий". Слідували: деклямація „Українська мова", пісня „Україна, любі діти", деклямація „Зайчик", сольо спів „Гарно в нашому таборі" та пісня „Гей, у полі верба". Опісля, як уже почав покрапати дощик, були інсценізації: „Оленка", „Ріпка", „Табір", „Гарбуз", „Дебютантка", „Музиканти" і танці та фізичні вправи. Батьків привітала і таборовичок прощала командантка табору пані Періґ, висловлюючи вдячність УНСоюзові та Управі Союзівки за нагоду для дітей провести три тижні чудових вакацій та багато дечого навчитись, від імені батьків дякувала УНСоюзові і виховницям пані Підлуська а від УНСоюзу коротке слово сказав ред. А. Драган. Закінчено імпрезу молитвою і традиційним „Ніч іде". Наступного дня, в неділю 13-липня, в таборі вже були хлопчики.

Письменники І. Керницький, М. Понеділок і ансамбль Союзівки виповнили програму „Веселого вечора" на цій оселі в суботу

Союзівка, Керґонксон. — Обидва наші незрівняні фейлетоністи: Іван Керницький і Микола Понеділок в обідовій порі в суботу 12-го липня сиділи разом в їдальні при столі, а студентка, яка подавала їм обід, променювала сердешною усмішкою за кожним разом, як до них зближалася. Опісля виявила: вона завжди пригадувала собі їхні виступи на весіллі дочки д-рів Коропеїв на цій же оселі. Таких було більше і „веселий вечір" того дня почався на Союзівці вже в полудневих годинах, як обидва фейлетоністи з'явилися на цій оселі. Під час формальної імпрези в залі „Веселки" після вечері до них долучився новосформований з нових вакаційних працівників - студентів ансамбль Союзівки в складі: Дануся Гапій із Сиракюз, Іванка Бульба з Філядельфії, Марта і Стефа Штинь з Йонгставну, Стефа Коцинда з Ютики та Юрко Турчин з Трентону. Вони, співаючи українських пісень та самі акомпаніюючи собі до співу на гітарі, „переплітали" виступи наших фейлетоністів, а їх усіх „переплітав" своїми дотепами „союзівковий Ліберачі" маестро В о л о д и мир Гентиш. Після тієї програми була забава та вибір другої з черги красуні тижня, що нею стала Ірина Фтомин з Бронксу, членка 88-го Відділу УНС, студентка Гантер коледжу і членка Української Студентської Громади в Ню Йорку.

У Дітройті відбудеться Здвиг українців Америки і Канади в 40-ліття ОУН

Дітройт. (Д. К.) — Організація Державного Відродження України (ОДВУ) в ЗСА і Українське Національне Об'єднання (УНО) в Канаді зі своїми Братніми Організаціями с к ликають Здвиг Українців Америки і Канади в 40-ліття ОУН, який відбудеться за благословенством Верховного Архиєпископа Блаженнішого Митрополита Галицького їх Еміненції Кардинала Йосифа Сліпого, Блаженнішого Митрополита УПЦ Іоана Теодоровича, Блаженішого Митрополита Архиєпископа УКЦ в ЗСА Амврозія Сенишина, Блаженнішого Митрополита УГПЦ в Канаді Іларіона, Блаженішого Митрополита Архиєпископа Укр. Кат. Церкви в Канаді Максима Германюка, Високопреосвященнішого Архиєпископа УПЦ в ЗСА і Заступника Митрополита в Европі Мстислава Скрипника та під патронатом Почесного Комітету: Президента УНРеспубліки в екзилі — Миколи Лівицького, о. Мітрата д-ра Кушніра В. за СКВУ і КУК, проф. Добрянського — за УКК, д-ра Книша З. і ред. Гайваса Я. від ПУН, проф. Гнатюка Б. від ІСНО, пані Залізняк О. від СФУЖО та проф. Л. Добрянського — за Юзика П. і пані Бек М. Здвиг відбудеться І і 2-го серпня в Шератон Кеділек Готелі — Дітройт і 3-го серпня на оселі „Діброва" біля Дітройту.

В програмі: п'ятниця І-го серпня в год. 5-тій по пол. — Пресова Конференція. Субота 2-го серпня — 9:30 рано Студійна Конференція з доповідями д-ра Книша З., д-ра Папа М. і ред. Зінківича О. 6:30 веч. — Бенкет, з участю Голови ПУН ред. Штуля-Ждановича, сен. Юзика П. і англомовного промовця ред. Д. К. Андерсона.

В мистецькі частині виступить: пані Галина Андреадіс, о год. 10:30 — забава.

Неділя 3-го серпня на оселі „Діброва" з такою програмою: год. 9:30 рано — Молебень.) В мист. частині, виступ танцювальної групи „Калина" з Канади, Духової оркестри з Чикаґо, співочо — танцювального ансамблю „Дунай" і „Дніпро" рівнож з Канади. Понад 200 виконавців візьме участь в мистецькім фестивалі. Головним промовцем на Здвизі буде ред. Гайвас Я. Квитки вступу: на Пресову Конференцію — за запрошеннями, на Студійну Конференцію — добровільні датки, на Бенкет і Забаву: від особи 15 дол., від подружжя 25 дол., від молоді й емеритів — 10 дол. Вступ на Здвиг — 2 дол. від особи. Молодь до 16 років і емерити — даром. Паркування авт — даром.

В справах квитків нічліґів, доїзду тощо, треба звертатись на місцях до Управ Відділів ОДВУ або УНО безпосередньо до господарського референта: Інж. Варивода Ярослав, 4435 Parkinson, Detroit, Mich. 48210, USA.

Діловий Комітет Здвигу оголоюють: д-р Квітковський Денис — голова, Іванів Андрій — секретар, ЗСА та мґр Мастикаш Євген — секретар, Канада.

Українська Православна Ліґа відбуде 22-гу річну конвенцію у Філядельфії

Філядельфія. — 22 Річна Конвенція Української Православної Ліґи ЗСА відбудеться в Шератон готелі — 17 Вулиця і Кеннеді Бульвард, у Філядельфії від 16-го до 20-го липня 1969 р.

Реєстрація почнеться в середу, 16-го липня, о 1-ій годині по полудні. Конвенцію відкриє п. Йосиф Подґурський, голова Проводу Ліґи з Філядельфії. Владика Митрополит Іоан Теодорович відмовить молитву й поблагословить працю Конвенції. Привітають Конвенцію — о. Митрат Степан Біляк, настоятель Української Православної Катедри св. Володимира, і п. Богдан Грицишин, голова Конвенційного Комітету. Ключеву промову на тему „Наша Церква і її Ліґа" виголосить бувший голова У.П. Ліґи ЗСА п. Степан Савулич. Сесії (наради) Ліґи будуть продовжуватись в п'ятницю, а закінчаться в суботу вибором нового Проводу Ліґи на 1969-70-ий роки. Розвагові імпрези почнуться привітанням Делеґатів в середу — 16 липня в готелі. В четвер, 17-го липня, Товариська Забава відбудеться в церковній залі св. Володимира. В п'ятницю вечером, 18 липня о годині 7:30, відбудеться Концерт в Шератон готелі. На концерті виступають: п-на Євгенія Турянська — сопрано з Честеру, п. Іван Гощ — тенор з Філядельфії, Катедральний хор ім. А. Кошиця під управою проф. Петра Куриленка, Танцювальна група і Мандоліново оркестра — діти з Молодечого Відділу У. П. Ліґи з Філядельфії і співоче тріо „Соловейко"-члени СУМА з Філядельфії під керівництвом про. Зої Маркович. В суботу вечером, 19 липня о 7-ій годині, відбудеться Бенкет в Шератон готелі. Д-р Константин Варварів з Вашинґтону, Д. К. буде головним промовцем на бенкеті. В неділю, 20 липня в катедрі св. Володимира буде відслужено Архирейську Св. Літурґію, на якій буде інсталяція нового Проводу У. П. Ліґи. Обідом і Забавою закінчиться 22 Річна Конвенція У. П. Ліґи — інформує Конвенційний Комітет.

У листах з України повідомляють про катастрофічні наслідки повені

Джерзі Сити, Н. Дж. — У зв'язку із велетенською зливою в районі Карпат 7-8-го червня, а потім 12-15 червня, були втрати в людях і в домашніх тваринах, а інші матеріяльні шкоди ще не піддаються обчисленню. У приватному листі із Львова, уривок з якого надруковано в тижневику „Українські Вісті" з 3-го липня, Едмонтон, сказано: „Усі тут тяжко переживаємо стихійне нещастя повені в Карпатах. Вода в Стрию і Дністрі піднялася до п'ятьох метрів. Людей урятовано, але їх достатки пропали"... Лист датований 12-го червня. В інших листах були повідомлення, що в дні злив ділось щось дивне в природі: день почорнів, блискавки були несамовитої ясности, що сліпили зір, злякано вили пси і т. п. Українські туристи, які саме повернулись до Чикаґо після подорожі в Україні, розповідають, що їх не пустили до Івано-Франківської (Станиславівської) області, щоб не бачили наслідків стихійної катастрофи та що вже зроблено для їх ліквідації.

ПЛАСТОВИЙ ТАБІР У НІМЕЧЧИНІ

Мюнхен. — З ініціятиви Крайової Пластової Управи в Зах. Німеччині, відбудеться пластовий табір у Гохлянді, біля м. Кеніґсдорфу, що триватиме від 25 липня до 14 серпня включно. Оплата за побут у таборі становить 50 нім. марок, а для гостей за день — 5 нім. марок.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Людина і партія

У світі повіяло вітром неначе „нової політики": не „лівої" і не „правої", не партійної, а протипартійної політики, зорієнтованої на особу, а не на партію — така основна теза статті одного з найстарших і найповажніших американських коментаторів - публіцистів, Джеймса Рестона з „НИ Таймсу", присвяченої 10-го липня ц. р. нюйоркським виборам посадника. Пригадаймо, що у правиборах виграв не теперішній посадник, колишній довголітній конгресмен з одної із округ Мангеттену, Джан Ліндзі, а його однопартійний суперник, стейтовий сенатор Джан И. Маркі. Таким чином офіційним кандидатом Республіканської партії став Джан Маркі, але Ліндзі кандидуватиме також, тільки вже від Ліберальної партії. Рестон закликає нюйоркських демократів, яких у цьому місті куди більше, як республіканців, голосувати із лібералами та ліберальними республіканцями за Джана Ліндзі, не зважаючи на його приналежність до Республіканської партії, тим паче, що, — каже він, — тепер у всіх столицях західнього світу, та й у Москві, минулася „героїчна політична епоха", а запанувала епоха політичних техніків...

Міркування на тему індивідуумів та колективу чи модерної партії, яку вони репрезентують, не нові. З прадавньої історії відомо, що великі індивідуальності переставали рахуватися з тими людьми, яким властиво завдячували свою кар'єру, і створювали власні підстави своєї влади. Чи це були грецькі Аристид і Темістокл у V стол. перед Христом в Атенах, чи римський Юлій Цезар у I столітті перед Христом, чи французький Наполеон I на переломі XVIII і XIX століть — сотні великих вождів і державних мужів переживали часи, коли їхні земляки обожували їх і ставили на п'єдестал, а згодом гудили й цькували. І хоч рід, життьові умовини та середовище є преважливими чинниками у формуванні людини, великі індивідуальності мають силу виломлюватися з тих чинників, і не обставини керують подіями, а творять їх люди, яких уява й хист передбачливости йдуть упарі з енергією.

Це все старі істини, і Джеймс Рестон не відкриває Америки, коли протиставить людину партії. Але, оцінюючи ситуацію в Ню Йорку, Джеймс Рестон, речник давнього демократизму, виявляє аж надто яскраво свій односторонній підхід: нехіть до дійсних причин, які спричинили у провиборах посадника прогру лібералів з обох керівних американських партій — демократа, колишнього нюйоркського посадника Роберта Вагнера, і республіканця, теперішнього посадника Джана Ліндзі. Вони програли тому, що під час свого урядування дбали більше за свою популярність серед півторамільйонового кольорового населення Ню Йорку в масі ліберального, як про решту населення, більш консервативного. Зокрема, посадник Ліндзі відштовхнув від себе багатьох своїх прихильників невмінням своєчасно припинити страйк чистильників вулиць та усунути наслідки сніговії минулої зими. Вагнер і Ліндзі програли з тих самих причин, з яких їхні однодумці програли перед тим у Лос Анджелесі і Міннеаполісі, і з яких програв у президентських виборах Гюберт Гомфрі: скрізь по Америці котиться хвиля консерватизму, при чому це не соціяльного і не расового характеру реакція, а радше реакція проти надто великої поблажливости супроти порушників закону, супроти страйкарів, супроти заворушень. Гасло Ніксона „Закон і порядок" промовило до виборців, і цим самим гаслом користувався консервативний республіканський противник Джана Ліндзі, Джан Маркі.

Тому тут ні при чому занепад партій і перемога людини. Зрештою, Джеймс Рестон правильно оцінює поважні шанси Джана Ліндзі таки виграти у рішальних виборах посадника Ню Йорку, але не тому, що виборці відвернуться від обох офіційних партій, а тому, що кандидатами обох тих партій є діячі загалові мешканців мало відомі. Найкращу завваґу до висліду нюйоркських правиборів зробив був президент Ніксон: без уваги на те, хто вийде остаточним переможцем, він повинен пам'ятати, що люди „мають досить" злочинства, безпорядків і недбальства.

Держава, нарід, громада завжди щасливі, коли у їх проводі стає велика людина з кваліфікаціями лідера. І навпаки — вони терплять, коли всилу різних обставин у проводі стають люди без таких кваліфікацій. Передвиборча кампанія в Ню Йорку не допомогла виборцям у цій метрополії виробити собі опінію, що між кандидатами є справді така індивідуальність, що мала б усі кваліфікації справжнього лідера.

I. Світ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН І ІНДОНЕЗІЯ

У своїй запляновавій майже довколасвітній подорожі президент Ніксон зупиниться також в Індонезії. Це матиме велике політичне значення не тільки для Америки, але й для всієї південно-східньої Азії. Треба пам'ятати, що саме в Індонезії комуністи зазнали найбільшої після другої світової війни поразки.

Голляндська егоїстична політика експлуатації індонезійських островів на протязі 400 років привела до створення дуже пригожого для комуністичної пропаґанди ґрунту. Після усунення голляндської адміністрації, яку Голляндія пробувала відновити після закінчення війни, в Індонезії створилися сприятливі умовини для встановлення демократичного устрою, але на перешкоді стали обставини, дуже подібні до тих, які були в Російській імперії напередодні революції: кволість та нерішучість уряду.

Співпраця Сукарна і Гатта не була щирою. Сукарно мав крайньолівї погляди, а Гатта був поміркованим демократичним політиком. У своїй статті, надрукованій у квітні 1953 року в американському журналі „Форін Афферс", Гатта писав: „Індонезія не має спільних кордонів ані з СССР ані з Китаєм, і тому для неї не існує зовнішньої загрози. Тільки місцева комуністична партія є тут політичним фактором. Але в такому положенні Індонезія не має великої різниці з іншими демократичними країнами, і тому не має потреби вибирати між двома політичними бльоками держав"...

Пізніше між Гатта і Сукарно постав конфлікт: останній мав великі амбіції, був мегальоманом, а Гатта, вихований у традиціях мусульманської родини з о. Суматри, був особою, яка не любила самохвальства. Обставини склалися для нього несприятливо, і він уступив, давши цим можливість Сукарнові стати „президентом на все життя". Під впливом комуністів, підтримуваний червоними китайцями, почав він затіснювати співпрацю з Пейпінґом. І так постала вісь Пейпінґ - Джакарта, яка допомагала Сукарнові триматися при владі.

У парляменті Індонезії в роках 1953-55, а зокрема в рішальному періоді перед 1959 роком комуністи були меншістю, і уряд Сукарна міг легко впасти. Розпуском парляменту та зміною конституції 1945 року і встановленням нового уряду так званої „керованої демократії". Сукарно сильно підпер комуністичний рух і створив пригожі умовини для розбудови в Азії другої щодо величини комуністичної партії.

Але кінець - кінцем комуністи програли, бо повели занадто відкриту гру не тільки в своїй країні, але й назовні. До того ж вони не змогли повести як слід господарство країни, бо тому перешкоджала доктрина комунізму, яка жертвує людським життям заради пляну. Не зважаючи на це, Сукарно будував розкішні пам'ятники та палаци, і внаслідок всього цього економіка Індонезії прийшла до повної руїни.

1-го жовтня 1965 року терпець у населення урвався. Спроба комуністів учинити переворот не вдалася, і на політичну сцену вийшла військова група на чолі з ген. Сугарто, яка править країною до сьогодні.

Індонезія приходить до нормального життя. Повернулася до Організації Об'єднаних Націй, звідки виступила в часи Сукарна, який мріяв створити своє „об'єднання націй" на чолі з комуністичним Китаєм. Відновила дипломатичні відносини з Америкою.

Треба зазначити, що президент Ніксон уже був в Індонезії і знайомий з тією країною, а тепер, використовуючи нагоду, має відвідати 27-28 липня Джакарту, щоб зустрінутися з ген. Сугарто та його урядом.

В Індонезії комуністична партія заборонена, але припускають, що біля 150 тисяч комуністів ще діють в країні. Їх спробу створити в минулому році свою централю своєчасно викрито і верхівку виарештувано та зліквідовано. Згідно з заявою самого Сукарна в листопаді 1965 р. понад 185.000 комуністів вбито. В дійсності згинуло їх значно більше, а мільйони „паперових членів" розлетілися як порох. Але в країні, з огляду на матеріяльну незабезпеченість населення і перелюднення, все ще існує сприятливий для комунізму ґрунт.

Уряд ген. Сугарта потребує не тільки моральної, але й економічної допомоги. Америка може багато в цьому відношенні зробити.

Індонезія має тепер добрі відносини зі своїми сусідами Філіппінами, Маляями, Сінгапуром і Таї (Сіямом).

Правда, з Філіппінами все ще не полагоджено конфлікт у зв'язку з деякими островами, а Маніля претендує на північну частину о. Борнео з Маляйською федерацією. Але всі ці перешкоди при добрій волі з обох сторін можуть бути усунені.

У всіх тих країнах комуністичні партії офіційно заборонені і не мають жадних впливів, бо членство їх у більшості складається з китайців, отже чуже для місцевого населення. В Індонезії китайці, як і в багатьох інших країнах, були здебільша купцями та лихварями, що визискували селянство.

Президентові Ніксонові не трудно буде знайти спільні точки для порозуміння з урядом Сугарта і визначення шляхів співпраці зокрема ще тому, що американська фльота плянує перебрати сінґапурську військову базу після 1972 року, коли британці її залишать. Для Індонезії цей плян дуже вигідний, бо він заперечував би їй повний спокій і в той же час американська фльота перебувала б поза її кордонами. Після закінчення війни у В'єтнамі справа створення на

(Закінчення на стор. 3-ій)

БАЖАЄМО ЩАСТЯ ВСІМ НАРОДАМ

Архипастирський заклик з приводу Тижня Поневолених Народів поза залізною і бамбусовою заслонами, Філядельфія, 7 липня 1969 р.

Минуло вже десять років, як Американський Уряд проголосив Тиждень Поневолених Націй і кожного року закликає американський нарід до культурних масових маніфестацій проти насильної тиранії, проти поневолення уярмлених народів. Між тими поневоленими народами є також наш, український нарід. Волелюбна Америка з посадниками міст, з губернаторами поодиноких стейтів та Президентом на чолі маніфестують проти комуністичного насильства над поневоленими народами. Ми, українці (католики і православні), не можемо буди байдужими супроти неволі і переслідування наших братів і сестер поза залізною заслоною, які страждають під совєтським молотом і серпом. Американський добробут не повинен заслоняти нам очі на поневолення нашої Церкви й нашого народу поза залізною заслоною.

Що це комуністичне поневолення — нехай скажуть нам очевидці - свідки, які переживали цілковите знищення п'ятьох єпархій в Галичині і на Підкарпатті з десятьма владиками і 2950 священиками. Большевицьке поневолення — це заборона українцям католикам визнавати католицьку віру і провадити релігійне життя, яке було зорганізоване в 3040 парохіях з 4440 церквами і каплицями.

Про комуністичне поневолення могли б нам сказати ті люди, яким совєтська влада забрала приватну власність та релігійну свободу. Комуністичне поневолення переживали мільйони людей, які гинули від тортур у концентраційних таборах. Що це комуністичне поневолення, нехай скажуть мільйони українців, які згинули з голоду. Про комуністичне поневолення можна багато писати.

Комуністичне поневолення є одночасно перестородою для Америки, а зокрема для українців у вільному світі, щоб уміли відрізняти українську пшеницю від комуністичного кукілю.

Ми бажаємо щастя всім народам, але благаємо Господа Бога, щоб комуністична влада зі своєю партією не робила собі щастя на нещасті поневолених народів. Ми не бажаємо помсти над жорстокими ворогами Бога і українського народу, але благаємо Господа, щоб безбожні савли навернулися і направили кривду Українським Церквам й Українському Народові.

Наші молитви повинні бути злучені з милостинею. Не забувайте, Дорогі в Христі, що внаслідок поневолення українського народу комуністичною партією багато українців не можуть повернутися в рідний край і мусять коротати свій вік на скитальщині. Недуги, старість та брак відповідних засобів до життя спричиняють душевні терпіння і безнадійність. Кличу до ваших сердець, Дорогі в Христі, змилосердіться над ними! Передайте свою пожертву через місцевого отця душпастиря до Українського Католицького Комітету у Філядельфії, щоб можна було далі нести бідним скитальцям потрібну й конечну поміч.

В цьому Тижні Поневолених Націй благаймо Господа Бога, щоб у скорій майбутності наші Українські Церкви й Український Нарід разом з нами святкували День Незалежности Української Держави і День Релігійної Свободи на українських землях.

† АМВРОЗІЙ
Митрополит
Філядельфія, 7 липня 1969

КГБ затривожене

„... Там калічать юність, убивають волю, розпинають добро, совість, щирість та безпосередність почуттів. Керівники СУМ'у вміло закидають зловісний аркан на ваших дітей, і він щораз тугіше стискатиме білу і ніжну з дитинства шию ваших голуб'ят. Чи для такої лихої долі ви, шановні матері, в муках і райдужній надії родили дітей - спадкоємців і продовжувачів свого роду, чи таке „щастя" виспівували їм над колисками? Опам'ятайтеся, шановні друзі з еміґраційних осередків..."

Таку надзвичайну турботу виявило Всесоюзне КГБ з його підвідділом в Україні щодо української молоді й дітей у таборах Спілки Української Молоді у вільному світі. У статті „Правда про сумівські табори", надрукованій у „Вістях з України" з 23-го травня, виявлено одночасно і стурбованість окупанта України підростаючою національно - свідомою й антикомуністичною молоддю в лавах СУМ'у, і намагання здискредитувати СУМ та її понад 12 000 членів у світі:

„Не посилайте, батьки, своїх дітей в літні чи зимові табори СУМ'у, бо там розтлінять, знівечать, погублять усе добре, зроблять їх нещасними на все життя, невільниками іноземних розвідок".

У статті згадується про табори СУМ'у, Пласту та інших „екстремістських організацій", особливо нападається на голову Центральної Управи СУМ'у мґра Омеляна Коваля, на ЗЧ ОУН. Розповідається в минулому часі, що в таборах СУМ запроваджено „військову дисципліну":

„Наймолодші набували навиків табірного життя, засвоювали програму мінімум молодого сумівця і складали відповідні екзамени. У вищій групі велась ідеологічна обробка — виховання почуттів вищости української нації, ненависти до Радянської України, до ідей соціялізму та інтернаціоналізму. Історію України інструктори-вчкладачі подавали у такому фальшованому виді, щоб якнайшвидше задурманити розум молоді націоналістичним чадом, фанатичною ненавистю до комуністичних ідеалів життя, радянської влади, братніх слов'янських народів і, зокрема, російського".

Заклик КГБ до українців на еміґрації прийшов запізно, бо лише в другому тижні липня „Вісті з України" дійшли за кордон, а від 1-го липня вже розпочалось таборування української молоді на різних оселях. Однак, такий заклик викриває стурбованість совєтського імперського керівництва підростаючою свідомою українською молоддю.

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редагує: Д-р Михайло Данилюк

ПРОРИВ У ДІЯФРАҐМІ

Діяфраґма — це грудочеревна перепона, яка герметично відділяє порожнину живота від порожнини грудей. Це — суцільний плаский м'яз, який відзначається високою еластичністю, міцністю і у своїй функції дуже важливий при диханні.

У середній частині діяфраґми є отвір, крізь який проходять стравохід та великі кровоносні судини, що щільно прилягають до стінки діяфраґми. Завдяки цьому органи живота не можуть пересунутися в грудну порожнину і тим спричинити забурення функцій серця, легень, кровобігу і т. д.

Все ж буває, що цей отвір побільшується, іноді досягаючи значних розмірів. Деякі люди мають вроджений нахил до роздуття цього отвору, і він розширяється протягом їх життя, особливо при важкій праці, сильному раптовому напруженні або при нещасливому випадку. Якщо нормальний отвір у діяфраґмі може пропустити лише два пальці, то після поширення крізь нього можна ввести три - чотири пальці, а то й цілий п'ястук.

Найближчим до отвору органом є шлунок: якраз під діяфраґмою стравохід сполучається з ним, проводячи сюди спожиті харчі. І ось часто трапляється так, що верхня частина шлунку помалу „пролазить" крізь цей побільшений отвір в грудну порожнину і тим самим творить пропуклину, що прорівається із живота в груди. Тоді витворюється мішечок очеревної, що сягає вже понад рівень діяфраґми, і в ньому часто опиняється верхня частина шлунку.

При цьому виявляється цілий ряд симптомів, які найчастіше нагадують виразку шлунку: печення у верхній частині живота, нестравність, ґіркаво - солоний посмак у роті, болі після споживання кислих або смажених потрав та сирих овочів і т. д. Іноді ці болі можуть нагадувати болі серця, часами симулюючи ангіну пекторіс. Вияснити це можна дуже просто, маючи на увазі, що при такому прориві частина шлунку опиняється якраз біля серця. Діягнозу звичайно ставиться з поміччю пересвітлення шлунку.

По суті така пропуклина в діяфраґмі рідко коли спричиняє справжні комплікації, хібащо вона надто велика. Більшість проривів малі, але вони доволі неприємно дають про себе знати якраз симптомами шлункового розладу, симулюючи виразку.

Якщо всякі інші пропуклини звичайно оперують, то пропуклину в діяфраґмі оперується лише у випадках великих забурень. Звичайно ліки тут не помагають, бо це — механічний дефект, але симптоми можна часто усунути. Передусім лікарі рекомендують хворому не споживати їжі, яка витворює надто велику кількість шлункової кислоти. Якщо надмір кислоти наявний, часто приписують ліки для їх невтралізації. Особливо важливо таким людям пам'ятати, щоб після їди вони не нагинались, а також не лягали на спочинок із повним шлунком. При такій позиції тіла їжа в шлунку переходить у верхню його частину і там перебуває довший час, подразнюючи слизову оболону.

Дієта звичайно повинна виключати алькогольні напої, каву, міцний чай, смажені потрави, особливо смажене м'ясо, надмір сирої городини та овочів, приправи, кислі речі і т. д. Звичайно, коли хворий відчуває болі, рекомендують триматися легших харчів, вживаючи у великій кількості молоко, а також варене м'ясо, овочі, городину та ягоди. Всі харчі треба добре переварювати і споживати в певну пору дня. Цим усім, як сказано, прориву не вилікується, але можна тримати його під контролею, усуваючи неприємні симптоми.

НАША ПОШТА

ВШ Пан М. Н. з Честеру: Недугу підшлункової залози не можна вияснити в короткій відповіді. На цю тему маємо запляновану статтю, і вона незабаром появиться, як і бажаєте — „зрозумілою мовою".

ВШ Пан Б. В. з Ню Йорку: Дякуємо за пораду, але на пропоновану тему не думаємо писати. Це тема для „гіппісів", а тому вона належить до спеціялізованої ділянки — психіятрії...

ВШ Пані М. Л-ка з Лос Анджелесу: Дякуємо за листа. Ваша проблема складна із-за наявности тромбофлебіту. В таких випадках хірурги не оперують жовчевого каміння з огляду на можливість витворення нових згустків крови, які можуть перейти в легені. Засадничо, при відсутності інших недомагань, хірурги радять перейти операцію жовчевого мішечка тоді, як людина почуває себе добре. Операція цього мішечка під час гострих приступів завжди важча, і пацієнт переходить її з більшим трудом, іноді з комплікаціями. Тримати під контролею симптоми жовчевих камінців дієтою та медикаментами можна деякий час, але ліків, щоб їх позбутись — нема.

ВШ Пан Є. Б. з Торонто: Діґіталіс — це чудовий лік для серця, але він також дуже небезпечний, якщо його вживати без контролі лікаря. Вашого знання і зацікавлення лікарськими рослинами далеко не вистачає, щоб цим ліком самому експериментувати. Радимо негайно звернутись до лікаря.

ВШ Читачам: У зв'язку з вакаційним періодом для тих, які пишуть, і тих, які читають, перериваємо нашу медичну колюмну. Наступна стаття появиться 12 серпня. Бажаємо Читачам доброго і здорового дозвілля.

ПІДСУМКИ І ВИСНОВКИ КОНҐРЕСУ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА

(1)

Мюнхен. — В днях 1-5 липня 1969 р. тут відбувся Світовий Конґрес Українського Студентства (див. „Свобода" з 9 липня 1969 р.) Тепер із Центрального Союзу Українського Студентства одержано загальні підсумки праці Комісій і Конґресу, які і друкуємо.

I

1. Українське вільне студентство твердо стоїть на становищі, що принципи Загальної Деклярації Прав Людини є підставою людського буття і повинні знайти застосування на всіх відтинках життя у всіх країнах світу.

2. Українське вільне студентство твердить на основі документів з України, що ці елементарні права порушуються в СССР, передусім в Україні.

3. Українське вільне студентство засуджує всі форми русифікаційної політики в Україні, а головно переслідування релігії, нищення української культури та арешти і переслідування молодої української інтеліґенції. У зв'язку з цим українське вільне студентство повністю підтримує акцію СКВУ проти русифікації та порушення прав українського народу.

4. Українське вільне студентство рішуче відкидає всі зв'язки з тими студентськими організаціями, цілі яких розходяться з цілями українського студентства.

5. Українське вільне студентство відкидає всякі форми формально - офіційних зв'язків з УССР, але підтримує особисті контакти з поневоленими українцями для спільної боротьби проти великоросійського шовінізму.

6. Українське вільне студентство закликає всю українську студіюючу молодь активно включатися в працю тих міжнародних організацій, які борються за права людини.

7. Українське вільне студентство закликає українську студіюючу молодь інтенсивно студіювати українську історію та сучасну дійсність на Україні, активно включатися в політичне та суспільно-громадське життя країн свого перебування, правдиво інформувати оточення про ситуацію поневоленої України.

8. Українське вільне студентство солідаризується і маніфестує свою духову єдність з українськими студентами на рідних землях, їхніми прагненнями та їхніми змаганнями за права українського народу.

II

1. Національна ідентичність створюється тільки тоді, коли одна група людей відрізняється мовою і культурою від інших людей.

2. Єдиним способом цю ідентичність осягнути є родинне, особисте і громадське виховання, головно через народні та середні українські школи або українські інтернати.

3. Цілі та причини збереження ідентичности, особливо в ситуації української еміґрації, такі:
- а) інформувати світ про Україну,
- б) передавати цю ідентичність наступним поколінням,
- в) звертати більше уваги українського суспільства у діяспорі на важливість наукових, культурних, академічних та соціяльних потреб.

4. Дальшим способом збереження ідентичности тут, на еміґрації, є вдержання української мови, яка є конечною для порозуміння між людьми однієї нації та скріплення суспільности на еміґрації; єдиним рятунком для збереження нашої ідентичности є навчання українознавства, бо розуміння культури приходить через знання мови.

5. Способами збереження ідентичности є також:
- а) зорганізоване життя української громади,
- б) неформальні, особисті контакти між українською молоддю та інформативні зв'язки з жинецькою молоддю,
- в) релігійні спільноти.

6. Для скріплення ідентичности треба:
- а) включити всю зорганізовану і незорганізовану молодь до ширшої співдії — творити різні культурні, наукові і розвагові товариства та клюби, влаштовувати студентські з'їзди та поширювати можливості вивчання українознавства;
- б) модифікувати або шукати нових способів передавання українознавства новим поколінням, пристосовуючись до сучасних методів;
- в) інформувати, і нефільтрувати особистими контактами і зорганізованими акціями своє і чуже оточення;
- г) вивчати українську мову і практикувати її в стосунках з українськими людьми, однак засади двомовности повинні бути толеровані;
- ґ) впливати на те, щоб наша студіююча молодь зацікавилась і студіювала такі науки, які є корисні для української справи, і передавала рівночасно це знання наступним поколінням;
- д) розумно користуватися науковими матеріялами, які приходять з України;
- е) запізнаватися та поширювати твори „захалявної літератури", яка час від часу доходить до нас різними шляхами, пробиваючись через залізну заслону;
- є) здобувати в даних країнах і суспільствах провідні позиції в науковому, державному, суспільному й господарському житті, задержуючи при тому свою українськість.

III

1. В українській громаді на еміґрації є наявні чотири найголовніші чинники, які ділять нас, а саме:
- а) релігійні різниці між католиками, православними і протестантами та розбіжності між самими католиками і православними,
- б) політичні організації,
- в) територіяльне походження,
- г) брак зрозуміння і ворожість між старо- і новоприбулими українцями.

2. Політичні організації, які існують тільки з надією, що в разі визволення України вони будуть намагатися створити політичний, економічний і соціяльний устрій лише за їхньою уявою, тоді їхнє існування є неоправдане тут на еміґрації.

3. Тому, що ці організації ще й тепер провадять політичну боротьбу між собою за справи, які сьогодні є зовсім неактуальними і тим самим втратили перспективу на майбутнє, і тому, що вони мають деякий вплив на певну кількість молодшого покоління, котре наївно повторює ті самі перестарілі методи і фрази, і тому, що це далі творить роздор між українцями, існування цих організацій є неоправданим і небажаним.

Новий священик УПЦеркви

У суботу 12-го квітня в Катедрі св. Андрея Української Православної Церкви в ЗСА відбулося рукоположення інж. Володимира Базилевського в сан диякона, а через тиждень, 19-го квітня, о. диякон Володимир був висвячений в сан священика.

Обидва свячення довершив Владика Андрей в сослуженні о. о. протопресв. І. Ткачука, Т. Бузенка, М. Губяка, Іподяконами були: інж. Ю. Базилевський та Ю. Микуленко. Співав хор під кермою диригента О. Ткаченка. Урочисто і торжественно відбулися обидва Богослуження. Владика Андрей з піднесенням відправляв Архиєрейську Літургію та здійснив рукоположення і тим зворушив всіх присутніх.

Після перекуски вітали і складали побажання о. Володимирові Владика Андрей о. протопресвітер І. Ткачук, п-ні Силенко, проф. Ковалів, полковник Ю. Марищак та ін.

В кінці о. Володимир подякував Владиці Андреєві за свячення і науку, о. І. Ткачукові, о. Костецькому, о. Бузенку і всім присутнім, сказавши, що йде за покликом серця і сумління, продовжує традицію священичого роду, приймає цей хрест в той час, коли релігія переслідується на Рідних Землях, а у вільнім світі комуністи й ін. лівакн - матеріялісти поширюють безбожну пропаганду. Робить це для того, щоби повертати людей до Бога і піднести мораль.

В. В.

Новий совєтський роман М. Стельмаха згадує лихим словом українських націоналістів

Київ. — „Літературна Україна" з 1-го липня розпочала публікувати уривки з нового роману лавреата так зв. ленінської премії Михайла Стельмаха „Дума про тебе". Після кількох рядків опису майбутніх жнив, у тому романі, написаному „до Ленінських днів", сказано:

„Мирон Снігурський знову потягнувся до газети з виступом новоявленого голови національних зборів Ярослава Стецька, якого тепер благословив сам святоюрський господар — митрополит Шептицький „Ми не потребуємо лише побожних, смирних прапорів, ми потребуємо прапорів боротьби, прапорів наступаючих когорт. Нагорна проповідь — це резолюція бога, писана вогнем . . ." „Ох, Стецьку, Стецьку, чи треба турбувати бога, коли зв'язався з дияволом! . . Масш ти всього дві когорти — „Нахтігаль" і „Ролланд", а говориш, як Наполеон", він жбурнув газету на заднє сидіння, втупив очі в шкло, за яким спадало в долинки, у виярки й вибігало на пагорби його рідне Поділля", і т. д. У перших розділах книжки згадується також про Керенського, С. Петлюру, „так звані дружини українських націоналістів у 1941 р." Роман „Дума про тебе" буде друкуватись в уривках на продовження на сторінках „Літературної України". У першому числі поміщено також портрет Михайла Стельмаха, у вишитій українській сорочці.

На Оселі „Київ" відбувся „Союзовий День"

Дітройт, Міш. (В. П.) — У неділю, 6-го липня ц. р. на оселі СУМА „Київ", недалеко Дітройту відбувся „Союзовий День", що його підготовив Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу. З огляду на те, що він відбувся у ювілейному році, його офіційна і вокальна програма була присвячена 75-річчю УНС.

„Союзовий День" розпочато полевою Службою Божою, що її відправив у місцевій каплиці о. Іван Прокопович, парох укр. кат. церкви св. Михаїла в Дірборн. Під час Служби Божої співав хор церкви св. Йосафата з Воррен, під дириґентурою Олега Хміля.

Офіційну і вокальну програму відкрив вступним словом голова Окружного Комітету УНС, голов. контролер Іван Ващук. Привітавши членів Екзекутиви та Головної Ради УНС, місцевих та позамісцевих учасників, що далеко своїм числом перейшли пів тисячі, передав провід програми Василеві Папіжові. Заповідач у гумористичній формі вводив присутніх у точки програми. У вступному слові пояснив, що „Союзовий День" є лише вступною імпрезою для відзначення 75-річчя УНС, бо головною імпрезою діямантового ювілею УНСоюзу буде опера „Анна Ярославна", що відбудеться у Форд Авдиторії, у неділю, 26-го жовтня ц. р. У святковій промові, що її виголосив заступник головного предсідника УНС інж. С. Куропась, неначе на екрані змалював важливі дії, що їх довершив УНСоюз на протязі свого існування для української спільноти в ЗСА і Канаді та взагалі для цілого українського народу. Від Метрополітального Відділу УККА зложив привіт його голова інж. Василь Колодчин. Головний контролер УНС Іван Іванчук з Чикаґе, що колись, живучи в Дітройті, організував перші „Союзові Дні", зложив привіт, вказуючи при тому на велику діяльність довголітнього колишнього головного радного Володимира Дідика та головного контролера Володимира Гірняка.

Вокальну частину програми виконав струнний ансамбль юних Сумівців Осередку СУМА „Київ", під мистецьким керівництвом Кирила Цепенди. Ансамбль виконав на мандолінах низку народних пісень, за які приявні нагороджували виконавців гучними аплявзами.

У заключному слові головний контролер УНС Іван Ващук зложив подяку присутнім і виконавцям програми від управи Окружного Комітету УНС, при чому апелював до тих, що досі не є членами УНС, стати в його ряди, і тим закрив програму.

Після закінчення програми відбулися дитячі забави під проводом пані Наді Терлецької. Діти були нагороджені дрібними нагородами, що їх приділив для них Окружний Комітет УНС.

Буфет був під проводом пань з 81-го Відділу Союзу Українок Америки, на адресу якого присутні висловлювали багато признання. Зокрема голові пані Любі Тарновецькій. Тим же Відділом СУА була зорганізована фантова льотерія, з якої мали багато потіхи молодь і старші.

Денверська Група УВАН

Дня 17 травня 1969 відбулося, в конференційній залі Публичної Бібліотеки в Денвері, Колорадо, чергове ч. 76. засідання Денверської Групи УВАН у ЗСА.

На початку засідання збори вшанували вставанням і хвилиною мовчанки пам'ять померлих вміжчасі дійсних членів УВАН: проф. д-ра Любови Зафійовської, визначного ботаніка - цитолога, авторки численних наукових праць, що померла 20 квітня 1969 року в Ню Йорку, на 69-му році життя, та проф. д-ра Романа Смаль-Стоцького, голови НТШ в ЗСА й Головної Ради НТШ, видатного українського ученого - мовознавця, громадського й політичного діяча, що помер 27 квітня 1969 р. в Вашинґтоні, на 77-му році життя.

Після того, під головуванням маґістра Любомира Колтунюка, відбулась наукова частина засідання. Вона складалась з доповіді п. Кирила Левченка на тему — „Нищення поневолених народів Московією в історичному аспекті". На підставі численних джерел доповідач зреферував послідовно в часі ці події починаючи від XII - XIII ст. аж до початків XVII ст. З огляду на значний розсяг часу доповідач спинявся переважно на фактах, уникаючи узагальнень. Доповідь не обіймала взаємовідносин Московії й України за той час, бо цій темі буде присвячене спеціяльне засідання. В задумі п. К. Левченка обидві згадані доповіді являтимуть собою історично - соціологічну підмурівку для належитого зрозуміння причин і перебігу голоду в Україні у 1932-33 рр., тема, над якою доповідач працює від довшого часу.

Фактичний зміст доповіді викликав велике зацікавлення і серед 20 присутніх на зборах — 7 осіб забирали слово в її обговоренні. В інформаційно - організаційних справах була реферована діяльність членів і учасників Групи та накреслено орієнтаційний плян дальших засідань. На залі була влаштована, заходами секретаріяту Групи, виставка нових книжок.

Л. Б.

НОВІ ВИДАННЯ
„ВОЛОСОЖАР", ч. 10-11
Вийшов друком ілюстрований літературно-мистецький журнал „ВОЛОСОЖАР" чч. 1-10-11, 1969, з творами Ф. Мелешка, Віри Ворскло, Л. Полтави, Ол. Раня, Л. Пилипенка, В. Волошки, Г. Журби, І. Багряного, Ю. Мовчана, Н. Щербини, М. Лавренка, Ів. Манила, та інш. Опубліковані деякі нові листи З. Дончука, П. Феденка, У. Самчука, В. Чапленка, В. Барки, Д. Гуменної, А. Галана. Також надруковано ЗАЯВУ Д. Донцова... Річна передплата 2 дол., на півроку 1 доляр. Усі числа „Волосожару" (за минулі роки) висилаємо за 1 дол. Замовлення та гроші висилайте на адресу:
Mr. I. Manylo, Cumberland, Millville, N.J. 08332, U.S.A.

ФОНД В. ВИННИЧЕНКА ЗРОСТАЄ

Праця над упорядкуванням і публікацією його літературної спадщини продовжується

Перед двома найближчими ювілеями — 90-річчя від дня народження (1970) і 20-річчя від дня смерти (1971 рік) — видатного українського письменника Володимира Винниченка, наукова Комісія УВАН для вивчення й публікації його літературної спадщини, поставила собі за мету:

1) Закінчити каталогізацію й науковий опис спадщини письменника.

2) Поробити мікрофільми з найважливіших рукописних документів.

3) Опублікувати найважливіше із спадщини письменника, а зокрема видати увесь щоденник, що він писав протягом сорока років.

На цю важливу культурну справу, за останні три місяці надійшли нові пожертви від таких громадян: пані Софія Гаєвська — 1000 дол. Володимир Біляїв — 300 дол. По 200 дол. — Іван Вац, Іван Праско. По 100 дол. — письменниця Галина Журба, пані Галина Гриневич - Губер в пам'ять чоловіка, що помер 20 лютого 1969 р., д-р Дмитро Лепкий, Федір Корсун, Василь Кий. По 75 дол. — Данило Міршук (підпис. лист ч.41). 60 дол. — М. Чипчар, з Монтреалю. По 50. — д-р Володимир Гординський, д-р Ростислав Сочинський, д-р В. Стан, д-р Романа і Мирослав Навроцький, д-р Осип Марусяк, Степан Сокольський (підпис. лист ч. 98). Всеволод Силенко — 47 дол. (підпис. лист ч.204). Олександер Рішай 42 дол. (підпис. лист ч. 7). Працівники Рід. Школи ім. Шевченка у Клівленді (зібрка пані Л. О. Філяк) — 40 дол. Іван Кузик (підпис. лист ч.46) —35 дол. По 25 дол. — д-р Микола Кузьмович, д-р Василь Кіналь, д-р Роман Смик, проф. Артем Орел, проф. В. Гвоздецький, панство Леся і Іван Гаєвські, Володимир Гібба, п-ство М. Лисобей, Катерина Куріяча, Іван Ульянець, Марія Логуш (в пам'ять померлої матері). По 20 дол. — д-р Іван Оришкевич, д-р Мирон Зарицький, меценас С. Мартюк. По 16 дол. — інж. Микола Миськів (підпис. лист ч. 37), Віктор Пилипенко (підпис. лист ч. 164). 15 дол. — про. Кость Косенко. 13 дол. — пані В. Забіяка (підпис. лист ч.104). 11 дол. — пан Г. Слободяник (Канада). По 10 дол. — д-р П. Джуль, д-р В. Касараба, д-р В. Кокорудз, д-р В. Федорців, д-р Андрій Макарушка, проф. Олександер Филипович, А. Мельник, А. Бадуляк, Микола Андре, Ярослав Букачевський (пам'яті інж. Богдана Турка), Райзе-Бюро Турусанок (Відень), Іван Холодняк, Степан Котик (Канада), Семен Паляниця (Канада), д-р Ганна Пашківська, Андрій Забігайло, д-р Роман Мороз, д-р Євген Стецьків, д-р Олег Волянський, інж. Віктор Борута, Дмитро Галушка, Іван Піддубний, панство Михайло Кулиняк. По 5 дол. — Семен Чалишев, К. Рибалка, В. Пакуляк Федір Бульбенко, пані А. Михайлова, Іван Висоцький, Олесь Ломацький, Іван Дубровський. 3 дол. — д-р В. Шиманів, 2 дол. — А. Кедринський.

На видання недрукованого роману В. Винниченка „Терміти" („Слово за тобою, Сталіне!") зголосили безвідсоткову позичку по 500 дол. такі жертводавці: Іван Бакало, Оксана Соловей, Олекса Мельниченко, Раїса Костюк.

Винниченківська Комісія УВАН щиро дякує всім жертводавцям і позичкодавцям.

Збірка пожертв і позичок у фонд видання літературної спадщини В. Винниченка продовжується. З огляду на те, що твори В. Винниченка в Україні й досі заборонені, а ворожа народові влада вживає всіх заходів, щоб навіть ім'я письменника було забуто, обов'язок всієї української політично - свідомої і патріотичної спільноти поза межами рідного краю, зробити все, щоб зберегти й опублікувати все цінне, що залишив нам наш великий письменник.

Пожертви на цю справу просимо надсилати й надалі на адресу УВАН у ЗСА. Українська Вільна Академія Наук користується правом податкових пільг (Текс Екземпт). Всі жертводавці можуть свої пожертви відраховувати від своїх податкових сум.

Чеки просимо виписувати на: Ukrainian Academy (Fund Vynnychenka)

Посилати на адресу:
The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U. S. Lnc., 206 West 100th Street New York, N. Y. 10025.

Лос Анджелес, Каліфорнія

СВЯТО ВЕСНИ

У днях 7-8 червня Пластова Станиця в Лос Анджелес відбула своє традиційне Свято Весни в Кемп Скай Медовс біля Сан Бернардіно. Понад 80 осіб, всіх пластових уладів, батьків та гостей, прибули на місце табору, щоб разом серед прекрасної природи відсвяткувати Свято Юрія.

Формальне відкриття Свята Весни відбулось в суботу перед обідом. Після розтаборування, виховники перевели запляновані зайняття. Увечорі запалала велика пластова ватра. Програму зопочатковано коротким нарисом про життя Патрона Укр. Пласту святого Юрія. Після поодиноких та спільних деклямацій, народного танку „Гони вітер", жіночий кіш взірцево виконав вправи до пісні „Вітай, весно". Веселу частину виповнили скечі та пісні.

У неділю пластовий капелян пл. сен. о. Иосиф Чайковський відправив польову Службу Вожу.

На терені табору влаштовано виставку власноручних робіт жіночого коша, здебільшого вишивок з усіх країв України. Можна було бачити дійсну посвяту та велику працю молоді.

Дводенний табір закрив комендант пл. сен. Євген Людкевич. В прощальному слові виявив своє задоволення та признання таборовикам за їх пластову поставу і успішне переведення свята. Булава Свята Весни: пл. сеньйори Євген Людкевич комендант, Роман Олексишин бунчужний, Богдан Кізума касир, п. Володимир Стойко адміністратор табору. Коменданти юнацьких підтаборів: пл. сен. Віталій Нетеса, пл. сен. Соня Березовська, ст. пл. Марта Людкевич — комендант Новацького підтабору; Бунчужні обох підтаборів: ст. ол. Леся Полотнянка і пл. розвідники Олег Корбин, Оксана Городецька, Роман Захарчук.

Референт Вишколу

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН І ІНДОНЕЗІЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

тому азійському обширі стабільного бльоку не-комуністичних держав набирає особливого значення.

Отже, недарма Пейпінг кричить про совєтсько - американську „співпрацю" в оточуванні Китаю, хоч Москва намагається проникнути в цей куток Азії із зовсім іншими завданнями і, безперечно, з наміром перешкодити ЗСА виповнити вакуум після відходу британських військових сил.

Індонезія з її 110-ма мільйонами населення, розкиданого на 3.000 островах, є країною з багатими природніми ресурсами — нафтою, вугіллям, циною, алюмінієм, манганом, міддю, нікелем, золотом і сріблом. Також має вона широкі можливості розвитку сільського господарства, яке ведеться тепер екстенсивними методами.

Зустріч президента Ніксона з ген. Сугартом та його міністрами напевно принесе добрі наслідки для майбутньої політики в цій частині Азії. За його подорожжю уважно слідкуватимуть всі південно - азійські країни.

Концерт Української Музичної Студії проф. Зої Маркович

Цей концерт відбувся 14-го червня 1969 р. в салі Українського Горожанського Клюбу, при вулиці Н. Френклін у Філядельфії, Па.

Велику прислугу для української молоді і українського громадянства роблять ті учителі (-ки), що розвивають у дітей, Богом дані, музичні таланти.

Слід відмітити, що проф. З. Маркович велику увагу приділяє грі ансамблів і сольовим виступам, а свої програми базує на зразках европейських консерваторій.

Поведінка учнів(-ниць) на сцені дуже подобалася численно зібраній публиці, що вітала кожний виступ учня (-ниці) — бравурними оплесками а то й оваціями. Вдячні діти й батьки вручили проф. Зої Маркович квіти. Концерт провадила п. Марія Кондрат, що пояснила окремі точки програми.

На початку концерту виступив Богдан Метанчук, наймолодший учень; він має щойно 5 рочків. Дальше грали учні(-ці) 1-го року навчання; Маріяна і Ол. Р. Касіян, Яр. Бернадин, Роман Метанчук, Т. Палюмбо і Олександер Гравр. Вони виконували композиції: Дублянського, Кабалевського, Берковича, Ґоедіке, Майкапара, Шевченка та інших.

Учні (-ці) 2-го року навчання: Лоріян Доманський, Зоріян Дубенко, Марта і Тетяна Німилович — виконували твори композиторів: Баха, Вела Бартока, Бетговена, Барвінського, Гречанінова, і других.

У дальшому ході концерту виступили: Люба Прицляк, Оксана Кондрат, Сара Кливелл, Марта Кузьма, Юрій Іваськів, Олег Кондрат, Ярема Скіра, Еріка Райбріч. Вони грали твори композиторів: Шуберта, Глієра, Баха, Бетговена, Чайковського, Коломієця, Косенка, Ковалевського і других.

У 2-ій частині концерту багато учнів (-ниць) грало „Мазурки", Шопена — а саме: Тамара Петришин, Христина Кушнір, Марія Мадай — Юрій Пенцак заграв Шопена „Прелюд". У виконанні композицій Шопена, треба відмітити гру Ляриси Корсун і Люїзи Гравр. Ярослава Байсарович заграла з вервою „Вальса", — Брамса. Також гарно грали: Ліза Корсун, Світляна Мельник і Петро Палюмбо. Найбільший успіх на концерті мала Ліля Мельник. Вона виконала Мендельсона — „Рондо Капрічіозо".

Концерт пройшов з великим успіхом та засвідчив, що учні (-ниці) проф. Зої Маркович з кожним роком постійно йдуть уперед в збагачуванні свойого музичного вміння.

Іван Попель

28 пластунок закінчило успішно „Школу Булавних" таборів УПЮ-ок

Гартфорд (О.К.) — в суботу 12-го липня ц. р. на пластовій оселі „Бобрівка" біля Гартфорду закінчено двотижневі міжкрайовий табір для вишколу булавних пластових таборів юначок. У цьому таборі, підготованому і зорганізованому куренем УСПластунок „Ті, що греблі рвуть" взяло участь 28 пластунок із усіх сторін Канади та ЗСА та одна старша пластунка із Аргентини, що приїхала на ціле літо до Північної Америки, як стипендистка Фонду Одности Пласту. Вибрані поодинокими пластовими станицями пластунки з Бофало, Дітройту, Філядельфії, Клівленду, Монтреалю, Ню Бронсвіку, Нюарку, Ню Йорку, Оттави, Ріджайни, Торонта і Ст. Кетрінс перевели 14 днів на спільному таборуванні під проводом ст. пл. Дери Горбачевської як командантки та 7 старших пластунок і своєї сеніорки, як інструкторок, щоб практично і теоретично пізнати усі обов'язки та методу праці булавних таборів пластових юначок. Така форма вишколу, що вже має кількарічну практику серед пластунів у формі „Лісової Школи", виявилось дуже доброю і переведення її для пластунок допомагає творити кадри молодих провідниць, які можуть компетентно вести юнацькі табори. „Школу Булавних" відвідали і провірили члени Головної Пластової Булави і Крайової Пластової Старшини в ЗСА, на терені якої табір відбувався.

ВИСТАВКА ПРЯШІВЩИНИ

Ню Йорк. — В часі від 27-го квітня до 27 червня відбулася тут „Виставка Пряшівщини", яка охоплювала книжки, пресу і журнали, які вийшли за час 1961—1969 і огляд культурного і церковного життя Пряшівщини. Виставку оглянуло около 200 запрошених гостей. Всі експонати були власністю п. Мирослава Клюфаса. Виставка відбулася в приміщеннях „Веселки", власником якої є інж. Володимир Дармохвал.

В днях 12 липня до 26 вересня поширена виставка, спонзорована Карпатським Дослідним Цемтром, відбудеться в Українськім Інституті Америки при 79-й вул. Вона включатиме матеріялом кількох приватних збірщиків.

РАДЯТЬ МОЛОДІ НЕ ЦУРАТИСЬ ТРАДИЦІЇ

Виховання молоді в „інтернаціонально - совєтському" дусі — людей без батьківщини, відданих Москві і т. д. — призводить до витворення в СССР жалюгідного небезпечного для населення типу вуличника, якому все байдуже і для якого немає нічого рідного та святого. Київська „Молодь України" з 6 липня, відповідаючи на якийсь лист дівчат із м. Ніжина, дала таку пораду: „І вам, дівчата з Ніжина, нічого було сушити голову, коли виряджали коханих в армію. Чи доцільно питати редакцію, що їм дарувати? Це мала вам підказати інтуїція, дівоче чуття. Не цурайтеся стародавньої козацької традиції, гаптуйте кисети про такий випадок, вишивайте хустинки — ці речі завжди нагадають коханим про вас".

У БРИДЖПОРТІ БУДУЮТЬ НОВУ ЦЕРКВУ

Бриджпорт, Конн. — Невелика українська католицька громада в цьому місті жертвенно будує нову церкву. Громаду відвідав Владика Йосиф Шмондюк із священиками. Сестрицтво передало на будову нової церкви 1 000 дол., також 1 000 дол. подарували п-во Дмитро й Анна Чернявські, пенсіонери п-во Анна й Михайло Зслики з Ню Йорку, як колишні парафіяни, пожертвували 100 дол. Будівельний комітет очолює Мирослав Стахів.

Розшук

ІВАНА МАЛЕЦЬ з с. Селиська, пов. Яворів, пошукує сестра МАРІЯ ДЗЯДІВ з дому МАЛЕЦЬ. Іван Малець останньо перебував в Едмонтоні, Канада. Відомости прошу подати: **Maria Dziadiw, 58-39 — 44th Avenue, Woodside, N.Y. 11377, U.S.A.**

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 19-го ЛИПНЯ, 1969 р.:

ЧЕСТЕР, Па. — Місячні збори Т-ва Т. Шевченка, Відд. 156, о год. 7:30 веч. Просимо членів прибути, бо є важливі справи до вирішення. — В. Новак, секр.

НЮАРК, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва Чорноморська Січ, Відд. 14, о год. 7-ій веч. в Січовім Домі при 690 Sanford Ave. Проситься членів прибути на збори, вирівняти залеглі вкладки та відібрати свої дивідендові чеки. — В. Роговський, предс.; Ф. Микулинець, кас.; М. П. Отрок, секр.

НЕДІЛЯ, 20-го ЛИПНЯ, 1969 р.:

ПАТЕРСОН, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 64, о год. 2:30 по пол. у Вінярського при 482 Мейн вул. у Патерсоні. Просимо всіх членів на збори. — Іван Бурний, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва ім. Ів. Франка, Відд. 97, о 2-ій год. в залі Укр. Централі при Говп Евню. Просимо членів вирівняти свої залеглі вкладки і відібрати дивідендові чеки. — Управа.

БОФФАЛО, Н.П. — Місячні збори Б-тва св. о. Миколая, Відд. 127, о год. 11:30 ранку в церковній залі при Філмор і Онейда вул. Проситься членів прибути, вирівняти свої залеглі вкладки та відібрати свої дивідендові чеки. Вкладки повинні бути заплачені до 25-го кожного місяця і їх можна вплачувати кожної неділі у вищезгаданому місці від 11:30 до 1-ої год. по пол. — І. Була, предс.; п-і М. Гаравус, фін. секр.; Т. Гаравус, кас.

БРИДЖПОРТ, Конн. — Збори Т-ва Українська Січ, Від. 59, о год. 2-ій по пол. в Укр. Нар. Домі при 500 Галлет вул. Просимо членів прибути, вирівняти свої залеглі вкладки та відібрати свої дивідендові чеки. На зборах буде обговорена справа святкувань 75-річчя УН-Союзу та 60-річчя 277-го Відд. УНС в Гартфорді, Конн., 14-го вересня 1969 р. — С. Гуменюк, предс.; В. Макійчик, кас.; Т. Сливінський, рек. секр. М. Галькевич, фін. секр.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ТАРЗАН, Ч. 6214. Ію обіцяє слухати Тарзана

Цим разом ти мав щастя! Парашут, хлопче, ризиковна річ!

Вояки сказали мені не боятися аеропланів. З парашутом я міг би безпечно вискочити — вони сказали!

Але ж парашути є на випадок небезпеки — тепер не було випадку небезпеки.

Ти не сказав, щоб не скакати! Коли ти скажеш не робити чогось, то я ніколи не буду робити це!